

Pastoor Antonius Bernardus van Blaricum

'Een leven in dienst van de parochie'

Soms zijn herinneringen nog tastbaar, zoals het pastoorsgraf op de rooms-katholieke begraafplaats aan de Lodewijkstraat in Montfoort. In dit graf rusten drie pastoors: Franciscus Hendricus Clemens Forstmann (1874–1919), Antonius Bernardus van Blaricum (1840–1919) en Carolus Maximilianus Jozef Spaan (1874–1958). Over pastoor Spaan is veel bekend en over pastoor Forstmann is ook een publicatie op de website. Maar in deze publicatie beantwoord de vraag: Wie was pastoor Van Blaricum?

Vroege jaren en opleiding

Antonius Bernardus van Blaricum werd geboren op 5 juli 1840 in Utrecht, als vierde kind in een gezin van vijf, waarvan één kind jong overleed. Zijn ouders, Johannes van Blaricum (29) en Theresia Maria Overwijn (26), waren beiden afkomstig uit Utrecht en trouwden daar op 15 augustus 1832. Antonius volgde eerst het klein seminarie in Culemborg en rondde zijn theologiestudie af aan het grootseminarie Rijsenburg in Driebergen. Op 10 augustus 1864 werd hij in Utrecht door mgr. Schaepman tot priester gewijd.

Een leven vol inzet

Na zijn wijding werd Van Blaricum eerst assistent aan de Sint-Michaëlskerk in Zwolle. Eind 1864 kwam hij als kapelaan naar Montfoort, waar hij tot de zomer van 1868 bleef. Daarna volgden aanstellingen in Dieren (Onze Lieve Vrouwe ten Hemelopneming kerk) en, vanaf juni 1878, als pastoor in Oosterbeek (Sint Bernulphusparochie). In november 1893 keerde hij terug naar Montfoort, waar hij pastoor Vesters opvolgde, die kort daarvoor was overleden.

Jubilea en bijzondere momenten

In 1904 vierde Van Blaricum zijn 40-jarig priesterschap. De parochianen schonken ter gelegenheid hiervan een prachtige monstrans, vervaardigd door edelsmid Brom uit Utrecht. Drie jaar later werd de monstrans verrijkt met een diamanten kruisje, geschonken door de dames Carla en Cornelia van den Berg.

Van Blaricum zette zich ook in voor de bouw van een verzorgingstehuis voor ouderen en gebrekkigen, dat in 1908 onder de naam "Sint Anthoniusgesticht" werd geopend, een verwijzing naar zijn voornaam.

In 1909 kreeg hij de geestelijke zorg voor de Montfoortse tuchtschool voor meisjes toevertrouwd. Op 13 juli 1911 wijdde hij plechtig de nieuwe RK-jongensschool in, in aanwezigheid van onder anderen de burgemeesters van Montfoort en Willeskop, en diverse geestelijken en onderwijzers.

Laatste jaren en afscheid

In 1914 herdacht Van Blaricum zijn 50-jarig priesterschap, maar hij liet alle feestelijkheden achterwege. Een jaar later, op zijn 75ste verjaardag, vierde hij alsnog zijn gouden priesterfeest met een schoolfeest. De leerlingen schonken hem twee prachtige kerkschellen.

Vanwege zijn hoge leeftijd kreeg hij per 26 oktober 1917 eervol ontslag. Pastoor Van Blaricum overleed op 13 april 1918 in Rotterdam en werd op 16 april bijgezet in het priestergraf in Montfoort.

Bronnen: RHC Woerden, CBG, Delpher, parochiearchief en Wikipedia.